

Nieuwsbrief-003 september 2018

KBO afd. St. Paulus Schimmert
B. Hoen-Brands
Hoofdstraat 83
6333 BG Schimmert
e-mail: bernadettebrands@yahoo.com

EEN VRAAGGESPREK MET ANNIE GOOSSENS

Op 2 oktober nemen we tijdens de Gezellige Middag afscheid van Annie Goossens als voorzitter van de KBO Schimmert, een functie die ze de afgelopen 12 jaar met veel verve en veel plezier vervuld heeft.

En, omdat KBO soms ook staat voor Kan 't Beter Opschrijven dan Onthouden, wordt het tijd om met het notitieblok naar Annie te gaan en te noteren hoe zij dit afscheid beleeft.

Als we binnenkomen valt meteen de dikke map papieren op met daarbovenop de voorzittershamer, een prachtig exemplaar met de letters KBO erin gegraveerd, speciaal voor Annie gemaakt door haar echtgenoot Maurice. De hamer, symbool voor de voorzittersfunctie, is Annie dierbaar en zelfs bij tijd en wijle ook tot steun.

Gauw van start met de eerste vraag: "Annie wie ben jij"?

Annie Souren is oorspronkelijk afkomstig uit Nuth meer precies uit de "Meulewaeg". Later zal ze ons een mooie pentekening laten zien van het Auwesjhoes waar ze geboren is, een boerenwoning die niet meer bestaat.

Nadat ze de MULO en de vormingsklas heeft afgemaakt heeft ze 30 jaar op kantoor gewerkt bij Van de Kreeke in Nuth.

Ze leerde Maurice Goossens uit Schimmert kennen en in december 1968 werd getrouwd, "voor de wet" zoals dat heette. In 1969 volgde het kerkelijk huwelijk.

Er werden twee zoons geboren en die zorgden samen voor drie kleinkinderen.

Tijdens dit gesprek wordt wel duidelijk hoezeer Maurice, op de achtergrond, een stille maar grote krachtbron voor Annie is.

Volgende vragen: "Hoe kwam je bij de KBO" en "hoe werd je voorzitter"?

Annie's moeder was lid van de KBO en op den duur ging Annie ook mee met "de Mam". Toen zij stierf is Annie zelf lid geworden, ofschoon ze zich op dat moment eigenlijk nog wat jong voelde.

Op een dag, toen Sjeng Mevis als voorzitter stopte, vroegen hij en Jan Waltmans haar als opvolger en die uitdaging was voor Annie té spannend om te laten liggen.

"Hoe beleef je nu het stoppen met het voorzitterschap"?

Dat was emotioneel toch wel heel moeilijk. Je valt best wel enigszins in een zwart gat zegt ze. Maar nu na een half jaar "overbrugging" gaat het wennen. De twaalf jaar zijn omgevlógen. Ze heeft het met zoveel plezier gedaan en nog steeds doet ze mantelzorgtaken die ze in die jaren heeft opgepakt: ze begeleidt mensen naar allerlei bestemmingen waar ze moeten zijn, als ze

gevraagd wordt, zit ze bij een ronde tafel gesprek als ondersteuning en soms gaat ze gewoon met iemand gezellig een terrasje pikken, kortom ze besteedt onverminderd haar tijd aan dingen waar de mensen daadwerkelijk iets aan hebben.

Het boekje van de mis bij gelegenheid van het 50-jarig bestaan van de KBO komt tevoorschijn en het motto van die mis is ook Annie's motto: Dankbaar terugzien, Hoopvol vooruitzien.

“Had je een visie waar je met de KBO naartoe wilde en heb je daar iets van waar kunnen maken”?

Ja, qua visie staat bij Annie bovenaan de bestrijding van eenzaamheid van ouderen. Haar prioriteit lag en ligt bij alle praktische middelen om die eenzaamheid te bestrijden. Alle aandacht moet gericht zijn op haalbare doelen zoals de middagen met kaarten, bingo, etc. en één- en meerdaagse reizen. Zo werd onder haar voorzitterschap het al aanwezige repertoire uitgebreid met een nieuw feest: een Carnavalsviering. De Rumpelmiddig is inmiddels een groot succes en wordt druk bezocht.

Overkoepelende en regionale vergadercontacten zijn aan haar niet zo besteed. Ze vindt daar veel goede bedoelingen en weinig concrete effecten.

En ze verloochent haar ideeën niet want ze neemt ook nu graag helpende taken op zich bij Kerst- en Paasviering, het verspreiden van deze nieuwsbrief, etc.

Als vanzelf komt het gesprek op de leuke, maar ook minder leuke kanten van deze vrijwillige, maar nooit vrijblijvende functie. Niet iedereen is het altijd eens met hoe dingen gedaan worden en niet altijd wordt dat op een vriendelijke toon gemeld. Dat zorgt soms voor slapeloze nachten. En Annie beseft dat dit onvermijdelijke neveneffecten zijn, maar het voelt wel eens onrechtvaardig.

Maar ze zou Annie niet zijn als ze hier lang bij stil zou staan. Schrijf maar op, zegt ze, dat ik vooral enorm dankbaar ben dat we mensen écht blij hebben kunnen maken met wat we voor hun konden doen en voor de schouderklopjes waar dit uit bleek.

En zomaar valt haar een fijn moment in: tijdens de H Mis t.g.v. het 50 jarig bestaan van de KBO komt niet alleen pastoor van Oss, maar samen met hem ook pastoor Op 't Veld naar voren.

Waarbij ze er meteen aan denkt, Mijnheer Pastoor te bedanken voor zijn fijne geestelijke adviseurschap.

Iets heel anders: Wat betekent voor jou Prinsjesdag (nét geweest)

Annie lacht: al minstens 30 jaar gaat ze met een (steeds wisselende) groep dames naar Den Haag, om op te gaan in het gewoel rond de Gouden- Koets- Parade.

En bij storm uitwaaien op het strand van Scheveningen is ook zeer de moeite waard!

Gewoon een leuke dag!

Wat ons rest is natuurlijk om Annie van ganser harte te bedanken voor al die uren, die emoties en dat warme hart, dat ze in onze vereniging heeft gestoken en de goede club die ze daardoor heeft achtergelaten

We gaan je gelukkig nog geregeld zien en het ga jou, Maurice en de rest van het gezin heel goed!

Deze nieuwsbrief kwam tot stand met medewerking van René Wennmacher